

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Vladimír Veselý, Mgr. MUDr. Radan Kuča, JUDr. Jindřich Psutka, JUDr. Gabriela Vilímková a Mgr. Martina Douchová, projednal v ústním jednání dne 22. 5. 2012 návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudních exekutorů ze dne 26. 10. 2011 podaný **ministrem spravedlnosti JUDr. Jiřím Pospíšilem**, proti **Mgr. F. G.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Vsetín, se sídlem Poláškovy 77, Valašské Meziříčí

t a k t o :

I. Podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, kárně obviněný

soudní exekutor

Mgr. F. G.,

Exekutorský úřad Vsetín, se sídlem Poláškovy 77, Valašské Meziříčí

j e v i n e n

tím, že jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce vedené pod sp. zn. 060 Ex 861/04 způsobil svým nesprávným a nedbalostním postupem v řízení průtahy v exekučním řízení (exekuce nařízena dne 26. 8. 2004), zejména v období **od 12. 11. 2009**, kdy mu byl po rozhodnutí soudu o odvolání povinného a jeho manželky vrácen exekuční spis, do **10. 5. 2010**, kdy provedl lustrace v katastru nemovitostí) a v období **od 15. 9. 2010**, kdy mu byl odvolacím soudem vrácen exekuční spis bez věcného vyřízení postoupených odvolání povinného a jeho manželky tomuto soudu z důvodu soudním exekutorem nepředložených opakovaně požadovaných řádně vyplněných předkládacích zpráv do **29. 7. 2011**, kdy teprve zaslal oprávněnému výzvu k vyjádření k podaným odvoláním povinného a jeho manželky proti rozhodnutí soudního exekutora o částečném zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2010, č. j. 060 Ex 861/2004 - 195 a o ustanovení znalce ze dne 26. 5. 2010, č. j. 060 Ex 861/2004 - 204, a dále tím, že nerozhodl v rozporu s ust. § 17 o. s. ř. o námitce podjatosti znalce, ač byl na takový postup v rozhodnutí krajského soudu upozorněn,

t e d y

svým jednáním o p a k o v a n ě p o r u š i l při výkonu činnosti své povinnosti stanovené právním předpisem a stavovským předpisem,

č í m ž s e d o p u s t i l

kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

II. Za toto kárné provinění uložil kárný senát podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu

pokutu ve výši 10 000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 15102011.

O d ů v o d n ě n í :

Kárný návrh podal ministr spravedlnosti na základě šetření odboru dohledu ministerstva spravedlnosti, a to na základě přípisu ve věci řízení o odškodnění vedeném u Okresního soudu v Karviné ze dne 16. 5. 2011, z něhož vyplynulo, že soudní exekutor měl zapříčinit svým postupem průtahy v řízení, a to tím, že včas nezasílal soudu odvolání a potřebný spisový materiál. Kárný návrh byl Nejvyššímu správnímu soudu, jakožto kárnému soudu, postoupen dne 26. 10. 2011. Návrh byl podán včas, a to ve lhůtě souladu s ust. § 117 odst. 3 zák. č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále „exekuční řád“).

I. Kárný návrh a jeho odůvodnění

Kárný žalobce viní soudního exekutora z průtahů v řízení vedeném pod sp. zn. 060 Ex 861/04, konkr. tvrdí, že:

- 1) soudní exekutor byl v řízení bezdůvodně nečinný v období od 12. 11. 2009, kdy mu byl po rozhodnutí o odvolání povinného a jeho manželky vrácen exekuční spis, do 13. 5. 2010, kdy vydal usnesení o částečném zastavení exekuce,
- 2) soudní exekutor byl v řízení bezdůvodně nečinný v období od 22. 7. 2010, kdy je datován přípis Krajského soudu v Ostravě, kterým byl soudní exekutor poučen o tom, jakým způsobem je nutno předložit odvolání odvolacímu soudu do 29. 7. 2011, kdy zaslal oprávněnému výzvu k vyjádření k podaným odvoláním povinného a jeho manželky proti rozhodnutí soudního exekutora o částečném zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2010 č. j. 060 Ex 861/2004 - 195 a o ustanovení znalce ze dne 26. 5. 2010, č. j. 060 Ex 861/2004 – 204,
- 3) soudní exekutor byl v řízení bezdůvodně nečinný od 14. 6. 2010, kdy mu bylo doručeno podání povinného a jeho manželky nazvané jako odvolání proti exekučnímu příkazu ze dne 22. 5. 2010, č. j. 060 Ex 861/2004, minimálně do dne podání kárné žaloby, s těmito podáními se do dne podání žaloby žádným způsobem nevypořádal,
- 4) soudní exekutor se v uvedeném řízení nevypořádal s podáním povinného nazvaným jako odvolání proti usnesení o ustanovení znalce, přičemž odvolací soud ve svém odůvodnění usnesení naznačil, že v uvedeném podání byla vznesena námitka podjatosti znalce, s níž se má exekutor vypořádat,
- 5) soudní exekutor v daném řízení doručoval exekuční příkaz č. j. 060 Ex 861/2004 - 203 a usnesení o ustanovení znalce č. j. 060 Ex 861/2004 - 204 přímo povinnému a jeho manželce, přestože byli zastoupeni advokátkou.

Kárný žalobce ke stavu skutkovému uvedl v písemném vyjádření následující:

Dne 7. 9. 2004 bylo soudnímu exekutorovi doručeno usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 26. 8. 2004, č. j. 127 Nc 1503/2004 - 4, kterým byla na návrh oprávněného Ing. J. B. nařízena exekuce na majetek povinného A. P. k uspokojení pohledávky ve výši 480 000 Kč s příslušenstvím. Dne 24. 9. 2004 vydal soudní exekutor exekuční příkaz o provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu povinného, dne 21. 2. 2005 bylo soudnímu exekutorovi doručeno usnesení o nařízení exekuce s vyznačenou doložkou právní moci. Až dne 20. 12. 2005, po 10 měsících, vyrozuměl soudní exekutor peněžní ústav o nabytí právní moci usnesení a exekučního příkazu. Dne 5. 9. 2007 byl vydán exekuční příkaz, kterým soudní exekutor rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného ve společném jmění manželů, a to v souvislosti s rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 31. 5. 2007, č. j. 109 C 299/2004 - 90, kterým byla určena spoluvlastnická práva a podíly v rámci společného jmění manželů blíže specifikovaných nemovitostí, soudní exekutor postihl majetek, co se týče podílu povinného, nesprávně, což mělo za následek podání vylučovací žaloby ze strany manželky povinného.

Dne 13. 11. vydal soudní exekutor usnesení č. j. 060 Ex 861/2004 - 58, kterým přibral manželku povinného do řízení, usnesením č. j. 060 Ex 861/2004 - 59 ustanovil znalce k ocenění předmětných nemovitostí; proti těmto rozhodnutím podal povinný dne 20. 11. 2007 odvolání; dne 4. 12. 2007 byla tato předložena Okresnímu soudu v Karviné.

Dne 19. 12. 2007 byla soudnímu exekutorovi doručena výzva uvedeného okresního soudu k předložení originálů rozhodnutí, proti nimž podal povinný odvolání a originály dokladů potvrzujících doručení těchto rozhodnutí povinnému a jeho manželce; dne 31. 1. 2008 bylo předložení těchto dokumentů soudem urgováno, další urgence byla provedena dne 12. 3. 2008. Dne 8. 4. 2008 byla soudnímu exekutorovi jím postoupená odvolání okresním soudem vrácena s tím, že pro nedostatek listin nebylo odvolání možno předložit odvolacímu soudu. Dne 10. 4. 2008 zaslal soudní exekutor originály požadovaných dokladů okresnímu soudu, nezaslal mu již však zpět vrácená odvolání, jejich doplnění a plné moci k zastupování. Dne 21. 4. 2008 byl opětovně soudem vyzván k předložení originálů odvolání, jejich doplnění a plné moci k zastupování, tyto dokumenty soudu doručil dne 20. 5. 2008.

Dne 11. 6. 2008 Krajský soud v Ostravě odvolání povinného odmítl; v případě rozhodnutí o přibrání manželky do řízení tak učinil z důvodu, že postup soudního exekutora byl nesprávný, neboť neměl vůbec zvláštní usnesení o přibrání manželky do řízení vydávat, když tato se stala účastníkem řízení již ze zákona; v případě rozhodnutí o ustanovení znalce tak učinil z důvodu, že se jedná o rozhodnutí, kterým se upravuje řízení, a tudíž proti němu není odvolání přípustné. V odůvodnění rozhodnutí bylo přitom uvedeno, že odvolání povinného je třeba posuzovat podle obsahu, v daném případě fakticky povinný namítal podjatost soudního znalce, z toho důvodu by se měl soudní exekutor touto námitkou zabývat, což neučinil ani následně nečinil, když opětovně ustanovoval znalcem tutéž osobu.

Dne 23. 10. 2008 vydal soudní exekutor dražební vyhlášku, kterou nařídil dražební jednání na den 8. 12. 2008, vydání této vyhlášky nepředcházelo vydání usnesení o ceně; proti dražební vyhlášce podal povinný i jeho manželka odvolání, které bylo soudnímu exekutorovi doručeno dne 10. 11. 2008.

Dne 27. 11. 2008 postoupil soud soudnímu exekutorovi vylučovací žalobu podanou manželkou povinného. Dne 5. 12. 2008 doplnila manželka povinného své odvolání a zaslala předvolání soudu k jednání o vylučovací žalobě; připsím ze dne 19. 1. 2009 doručeným dne

21. 1. 2009 byl soudní exekutor vyzván k podání sdělení o stavu řízení. Dne 17. 2. 2009 zaslal soudní exekutor okresnímu soudu odvolání povinného a jeho manželky proti dražební vyhlášce a zároveň sdělil, že vyhláška byla z důvodu podaného odvolání zrušena (kárný žalobce konstatuje, že však ze spisu skutečnost, že byla tato vyhláška zrušena nevyplývá, naopak z vyhlášky založené ve spise je zřejmé, že tato byla dne 24. 10. 2008 vyvěšena na úřední desce a sejmuta byla dne 30. 7. 2009. Veřejnost tedy nebyla nikterak informována o tom, že se dražba nekoná).

Dne 20. 2. 2009 obdržel soudní exekutor přípis okresního soudu s tím, že mu vrací zasláná odvolání s odůvodněním, že pokud minul uvedeným zmatečným podáním předložení věci odvolacímu soudu, je zapotřebí předložit kompletní spisový materiál, navíc není zřejmé, proč byla odvolání zaslána s takovým odstupem času; dne 2. 3. 2009 zaslal soudní exekutor odvolání vč. spisového materiálu. Dne 11. 3. 2009 vyzval okresní soud soudního exekutora k předložení dokladů o doručení usnesení o dražební vyhlášce, tyto zaslal soudní exekutor obratem. Přípisem ze dne 3. 4. 2009 vyzval Krajský soud v Ostravě soudního exekutora k vyjádření, zda došlo k vydání usnesení o ceně, vzhledem k tomu, že soudní exekutor opomenul usnesení vydat, krajský soud usnesení o dražební vyhlášce zrušil a věc vrátil soudnímu exekutorovi.

Dne 30. 6. 2009 vydal soudní exekutor exekuční příkaz, kterým opravil exekuční příkaz ze dne 5. 9. 2007 (jímž byl nesprávně postižen i spoluvlastnický podíl manželky povinného), dne 27. 7. 2009 jej opět opravil (specifikace listů vlastnictví); dne 27. 7. 2009 soudní exekutor postoupil okresnímu soudu odvolání povinného a jeho manželky ze dne 7. 7. 2009 proti exekučnímu příkazu ze dne 30. 6. 2009, současně zaslal nově vydaný (opravený) exekuční příkaz ze dne 27. 7. 2009. Dne 6. 8. 2009 byl soudní exekutor vyzván k doručení dokladů prokazujících doručení exekučních příkazů ze dne 30. 6. 2009 a 27. 7. 2009; tyto zaslal soudu dne 12. 8. 2009.

Dne 21. 8. 2009 obdržel soudní exekutor odvolání povinného a jeho manželky proti exekučnímu příkazu ze dne 27. 7. 2009, toto odvolání zaslal okresnímu soudu dne 26. 8. 2009. Rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2009, č. j. 66 Co 913/2009 - 147 byly uvedené exekuční příkazy zrušeny z důvodu, že se jednalo ve skutečnosti o opravná usnesení, jejichž vydání nebylo na místě, neboť takovým způsobem lze odstranit pouze chyby v psaní a počtech nebo jiné nesprávnosti; soud přitom uvedl, že pokud exekutor má za to, že nemovitosti byly postiženy v jiném rozsahu, je oprávněn podat soudu návrh na částečné zastavení exekuce.

II. Vyjádření kárně obviněného ke kárné žalobě

Kárně obviněný soudní exekutor v písemném vyjádření ke kárné žalobě uvedl, že skutky vymezené v kárné žalobě nenaplňují znaky skutkové podstaty kárného provinění ve smyslu ust. § 116 odst. 2 exekučního řádu, svým jednáním, resp. domnělým nekonáním, skutkem vymezeným kárnou žalobou, závažným způsobem neporušil žádnou z jeho povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Exekutorské komory ČR.

Kárně obviněný soudní exekutor a priori poukazuje stran hodnocení průběhu řízení kárným žalobcem, na to, že je zde věnována pozornost i takovým skutečnostem, které s kárnou žalobou nesouvisejí, neboť za ně již nelze, jak sám kárný žalobce uvádí, kárně stíhat v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty (na tomto místě kárně obviněný soudní exekutor poukazuje na vytýkané nesprávné postižení nemovitostí povinného a jeho manželky a odůvodňuje správnost svého postupu v dané době s odkazem na rozhodnutí kárného senátu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 15 Kse 7/2010 - 67).

Další tvrzená pochybení kárně obviněného (nesouvisející se žalovanými skutky), která žalobce popisuje, by bylo dle soudního exekutora možno považovat v určitých případech za nesprávný úřední postup (např. usnesení o přibrání manželky povinného do řízení jako účastníka, omylem nevydané usnesení o ceně nemovitostí). Soudní exekutor rovněž poukazuje na jeden ze zásadních důvodů, pro které řízení dosud nemohlo být skončeno, a to na neustálé napadání rozhodnutí vydaných v průběhu řízení ze strany povinného a jeho manželky opravnými prostředky za situace, kdy podání opravného prostředku není přípustné; tato skutečnost obviněného v řízení zatěžovala a odváděla jeho pozornost od dalších povinností a v určitých případech jej to vedlo k chybám z nepozornosti. Takové jednání povinného a jeho manželky (za situace, kdy jsou oba právně zastoupeni) obviněný soudní exekutor považuje za jednání ryze obstrukční.

Kárně obviněný soudní exekutor uvádí, že podle 116 odst. 1, odst. 2 exekučního řádu je exekutor kárně odpovědný za kárné provinění, kterým je a) závažné nebo opětovné porušení povinností stanovených soudnímu exekutorovi právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Exekutorské komory ČR, nebo b) narušení důstojnosti exekutorského povolání chováním exekutora. Prvně jmenovaná skupina míří na případy, kdy exekutor při výkonu exekuční činnosti svým jednáním, ať již komisivním či omisivním, které je přímým předmětem jeho úředního postupu předpokládaného exekučním řádem, poruší nějakou povinnost, která je mu uložena právními a stavovskými předpisy nebo usneseními Komory, přičemž v tomto případě se navíc vyžaduje zvýšená intenzita takového zásahu: tj. musí jít buď o závažné nebo opětovné porušení takové povinnosti.

Stran charakteru a povahy provinění, které je mu kladeno za vinu, soudní exekutor uvádí, že předmětem kárné žaloby pod bodem 1) je tvrzená nečinnost v době od 12. 11. 2009 do 13. 5. 2010, tj. po dobu cca 6 měsíců. K tomu soudní exekutor předně uvádí, že jeho nečinnost netrvala do 13. 05. 2010, nýbrž do 10. 5. 2010, kdy provedl lustraci nemovitostí povinného v katastru nemovitostí pro následné vydání usnesení o částečném zastavení exekuce. V této souvislosti odkazuje soudní exekutor na rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 30. 5. 2011, sp. zn. 14 Kse 2/2011, v němž soud uvedl, že nečinnost soudního exekutora, má-li charakter kárného provinění podle ust. 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, představuje skutek trvající, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, přičemž za ukončení tohoto protiprávního stavu se považuje úkon směřující k jeho odstranění, tedy úkon směřující k vymožení pohledávky oprávněného. Soudní exekutor považuje za takovýto úkon (směřující k vymožení pohledávky oprávněného) provedení lustrace v katastru nemovitostí již dne 10. 5. 2010 (důkaz Exekučním spisem sp. zn., 060 Ex 86/2004, č. l. 189 - 194).

Citované rozhodnutí kárného senátu rovněž uvádí, že doba nečinnosti 4 až 6 měsíců, není nečinností zakládající znaky kárného provinění. V této souvislosti kárně obviněný soudní exekutor dodává, že až v roce 2010 vydala Exekutorská komora ČR stanovisko k délce a plynulosti exekučního řízení (do této doby žádný předpis délku exekučního řízení a situaci, kdy již lze hovořit o průtazích v řízení, neupravoval). Teprve na základě kontrol prováděných kárným žalobcem v roce 2009 byl v následujícím roce stanoven úzus, že v průběhu kalendářního roku by měly být prováděny úkony v exekučním řízení. Exekuční řád, občanský soudní řád ani Listina základních práv a svobod explicitně nedefinují pojem „průtah“. Judikatura dovodila, že se jedná o neodůvodněnou a nepřiměřenou nečinnost v řízení, přičemž právě neodůvodněnost a nepřiměřenost bude nutno před vyslovením závěru o průtazích zkoumat v každém jednotlivém případě, a to individuálně, dle konkrétních skutkových okolností s přihlédnutím k povaze a složitosti věci, chování účastníku a třetích osob atp. Pojmy jako „bezodkladně“, „průtah“, v „přiměřené lhůtě“ právní teorie považuje za pojmy neurčité. Podle názoru prof. JUDr. Dušana Hendrycha závisí aplikace neurčitých pojmů vždy na odborném posouzení

v každém jednotlivém případě. Soudní exekutor odkazuje rovněž na rozhodnutí kárného senátu NSS sp. zn. 11 Kse 23/2009 - 100 ve věci žalované nečinnosti po dobu 1 roku, v němž se uvádí, že skutečnosti, kdy byl exekutor v exekučním řízení nečinný po dobu 1 roku automaticky nezakládá vznik jeho kárné odpovědnosti za kárné provinění, neboť je nutné zjistit příčinu tohoto stavu a neposuzovat tyto případy paušálně.

Kárně obviněný soudní exekutor uvádí, že závažnost porušení povinnosti je určována zejména významem chráněného zájmu, který byl činem (v tomto případě nečinností) dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi za kterých byl čin spáchán, osobou kárně obviněného, mírou zavinění a jeho pohnutkou (viz Kasíková, M a kol., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti Komentář, Praha 2010). Ve vztahu k zavinění obviněný soudní exekutor uvádí, že byl takto nečinný neúmyslně a odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2010, sp. zn. 15 Kse 1/2010 - 54, podle kterého je potřeba přihlížet k tomu, zdali exekutor činil (či nečinil) s vyšší mírou zavinění podmíněnou úmyslným zaviněním.

V daném případě podle názoru obviněného rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že vytýkaná nečinnost neměla pro účastníky exekučního řízení nepříznivých následků. V řízení nedošlo v důsledku nekonání obviněného k patrně újmě účastníků řízení či jiných subjektů ani k jakýmkoli jiným neodčinitelným následkům. Proto kárně obviněný nepopírá mu vytýkanou nečinnost (s výhradami kratší doby nečinnosti), avšak činí sporným rozpor této nečinnosti se zákonem.

Kárně obviněný uvádí, že jeho nečinnost nedosahuje intenzity kárného obvinění ve smyslu ust. 116 odst. 2 exekučního řádu, proto se nedopustil kárného provinění.

Stran tvrzeného kárného provinění spočívajícím v nečinnosti obviněného v době od 22. 7. 2010 do 29. 7. 2011 kárně obviněný nesouhlasí s dobou uvedené nečinnosti, kterou žalobce ohraničuje daty od 22. 7. 2010 do 29. 7. 2011. Samotný žalobce uvádí, že dne 10. 8. 2010 soudní exekutor předložil soudu spisový materiál (viz důkaz v exekučním spise, č. l. 251 - zaslání originálu spisového materiálu k rozhodnutí). Není proto pravdou, že by byl obviněný nečinný po dobu více než 1 roku.

S tvrzením nečinnosti obviněného v době od 14. 6. 2010 do současnosti obviněný soudní exekutor zásadně nesouhlasí, uvádí chronologicky přehled svých úkonů ve věci od 13. 6. 2010 do současnosti následovně:

- 14. 6. 2010 soudní exekutor obdržel odvolání povinného a jeho manželky proti exekučnímu příkazu ze dne 22. 5. 2010 a doplnění odvolání povinného a jeho manželky proti usnesení o ustanovení znalce. Kárně obviněný zde dodává, že účastníci takto napadli obě usnesení opravným prostředkem přesto, že z rozhodnutí odvolacího soudu věděli, že proti exekučnímu příkazu a usnesení, kterým se upravuje řízení, není odvolání přípustné.
- 22. 6. 2010 soudní exekutor zaslal odvolání proti rozhodnutí exekutora o ustanovení znalce Krajskému soudu v Ostravě; soudu doručeno 28. 6. 2010. Dne 22. 7. 2010 odvolací soud vyzývá exekutora k řádnému předložení odvolání, tedy v předkládací zprávě a spolu s exekučním spisem.
- 9. 8. 2010 soudní exekutor zasílá odvolacímu soudu originál exekučního spisu k rozhodnutí, spis byl doručen odvolacímu soudu 10. 8. 2010; dne 15. 10. 2010 spis byl vrácen soudnímu exekutorovi bez věcného vyřízení

- 29. 7. 2011 soudní exekutor vyzývá oprávněného k vyjádření k odvolání povinného a jeho manželky, dne 3. 8. 2011 sdělení oprávněného, že ponechává odvolání bez svého vyjádření.
- 18. 8. 2011 obviněný předkládá odvolání odvolacímu soudu na řádně vyplněné předkládací zprávě
- 15. 9. 2011 soudní exekutor činí přípis Ministerstvu spravedlnosti ČR v reakci na žádost oprávněného o přiznání zadostiučinění za průtahy v řízení, z obsahu přípisu je zřejmé, že v mezidobí vešel soudní exekutor v kontakt s oprávněným ve snaze vysvětlit mu důvody délky řízení.
- v průběhu října 2011 byl exekuční spis vyžádán ze soudu Ministerstvem spravedlnosti k prověření postupu soudního exekutora v souvislosti s žádostí oprávněného o zadostiučinění. Oprávněný informoval soudního exekutora po tom, že vzal svou žádost o přiznání zadostiučinění zpět, neboť se spokojil s jeho vysvětlením, proč řízení nebylo dosud skončeno (důkaz: viz exekuční spis č. l. 241, 253, 259, 263, 265)

Z uvedeného je dle názoru kárně obviněného zřejmé, že tvrzení žalobce o nečinnosti kárně obviněného v období od 13. 6. 2010 do současnosti (tedy k datu podání žaloby), se nezakládá na pravdě.

K bodu 4 žaloby kárně obviněný uvádí, že odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo odmítnuto odvolání povinného a odvolání jeho manželky proti usnesení o ustanovení znalce, neobsahuje žádný právní názor soudu vyšší instance, který by měl soudní exekutor povinnost respektovat a kterým by byl vázán. Odmítací usnesení soudu pouze v odůvodnění uvádí, že z předmětného podání lze dovodit, že jeho obsahem byla též námitka podjatosti znalce. Kárně obviněný poukazuje na to, že podjatost znalce přibráného k řízení musí strana namítat s výslovným uvedením důvodu tvrzené podjatosti. Tvrzení odvolatelů však jsou pouze holá tvrzení ničím nepodložená, odvolatelé neoznačili a nepředložili žádné důkazy.

Kárně obviněný má za to, že takové podání nelze posoudit jako relevantní námitku podjatosti znalce a z tohoto důvodu se jí nezabýval. V této souvislosti kárně obviněný poukazuje na předchozí judikaturu kárných rozhodnutí, podle níž „*soudce nelze kárně stíhat pro chybné rozhodnutí, popř. pro nesprávný právní názor, pokud by nebylo nezvratně prokázáno, že tak soudce učinil se zřejmým úmyslem poškodit účastníky řízení.*“ (viz rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008., sp. zn. Ds 8/ 2008).

Kárně obviněný stran vytýkaného nesprávného doručování písemností připouští, že se ve vztahu k tomuto žalobnímu skutku dopustil porušení své povinnosti uložené mu zákonem, a to konkrétně ust. 50b o. s. ř. neboť povinný i jeho manželka byli zastoupeni advokátem s procesní plnou mocí, a tudíž měl doručit předmětný exekuční příkaz ze dne 22. 5. 2010 pouze a jenom právní zástupkyni povinného a jeho manželky, nicméně obviněný nesouhlasí s názorem kárného žalobce, že by se tímto (nedopatřením vzniklým) nesprávným postupem dopustil obviněný „... *závažného pochybení, které by mohlo znamenat i to, že v další fázi řízení opět dojde na základě podaných odvolání ke zrušení rozhodnutí exekutora a opět bude zmařen prodej nemovitosti povinného a jeho manželky a tím oddáleno i uspokojení pohlédávky oprávněného*“, neboť z obsahu exekučního spisu je zřejmé, že dotčení účastníci řízení neutrpěli újmu nesprávným doručováním, neboť proti předmětnému exekučnímu příkazu povinný podal prostřednictvím své právní zástupkyně odvolání, z obsahu spisu je dále zřejmé, že tyto účastníci napadali odvoláním zásadně každé rozhodnutí exekutora (i to, proti němuž nebylo odvolání přípustné), a to byt' jsou po celou

dobu oba právně zastoupeni; proto je názor kárného žalobce v závěru popisu skutku pod bodem 5. pouhou domněnkou v rovině spekulací. Kárně obviněný soudní exekutor nejednal úmyslně, podle jeho názoru je též potřeba přihlídnout k tomu, že byl v předmětném spise velice administrativně zatížen právě mj. v souvislosti s doručováním, a proto je podle jeho názoru pochopitelné a omluvitelné jeho pochybení.

Ústní jednání

Kárný žalobce setrval při ústním jednání na svém kárném návrhu, dále doplnil, že pokud se kárně obviněný bránil tím, že byly podávány ze strany povinného opravné prostředky proti rozhodnutí, proti kterým není přípustné odvolání, tak to není zcela pravda (např. v souvislosti s exekučním příkazem, který fakticky byl vyšším soudem posouzen jako opravné usnesení, nikoliv exekuční příkaz) Kárný žalobce navrhl, aby byl kárně obviněný uznán vinným ze všech skutků, které mu jsou kladeny za vinu v kárném návrhu, a aby mu uložena pokuta ve výši 300 000 Kč.

Právní zástupce kárně obviněného soudního exekutora odkázal na písemné vyjádření a dále uvedl, že je potřeba vycházet při posuzování případného kárné provinění z konkrétního exekučního řízení, přitom v tomto exekučním řízení skutečně bylo ze strany povinných činěno větší množství obstrukčních jednání; nemůže být přičítáno k tíži kárně obviněnému, že nekonal, resp. že zde bylo nějaké prodlení s prováděním některých úkonů. Co se týče závažnosti kárného provinění, poukázal na to, že nevznikla oprávněnému ani povinnému žádná újma, a proto míra porušení těch předpisů nebo resp. prodlení z provádění některých úkonů nezakládají konkrétní skutkovou podstatu kárného provinění, která je kárně obviněnému kladena za vinu. Uvedl, že z obsahu celého exekučního spisu je zřejmé, že zde úmysl nebyl dán, a to ani ve formě nepřímého úmyslu. Proto v souladu se svým vyjádřením navrhl zamítnutí celé kárné žaloby a zproštění.

Posouzení věci kárným senátem

Podle § 46 odst. 1 exekučního řádu pověřený exekutor postupuje při provádění exekuce rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

Podle ust. čl. 5 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů ve věcech, v nichž byl soudem pověřen provedením exekuce nebo při výkonu další činnosti postupuje exekutor vždy nezávisle, svědomitě a pečlivě.

Z předloženého exekutorského spisu 060 EX 861/2004 bylo zjištěno, že kárně obviněný soudní exekutor neprováděl v řízení jednotlivé úkony vždy rychle a účelně. Pro závěr o tom, zda se výše popsány skutky dopustil kárně obviněný soudní exekutor porušení zákona, a tím i kárného provinění, je zcela bez významu, zda v důsledku jeho jednání došlo k zásahu do práv povinného, oprávněného, či jiných osob, ani to, zda povinný a jeho manželka činili obstrukční podání; tyto okolnosti mohou být brány v potaz při uložení sankce, nikoli pro vyvození kárné odpovědnosti za jednání kárně obviněného soudního exekutora.

Průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stay, kdy dochází k nečinnosti soudního exekutora, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v řízení jeho postupem k neodůvodněně pomalému vyřizování věci. Jak sám kárně obviněný poukazuje ve svém vyjádření, s odkazem na judikaturu, za průtahy lze považovat neodůvodněnou a nepřiměřenou nečinnost v řízení, přičemž právě neodůvodněnost a nepřiměřenost bude nutno před vyslovením závěru o průtazích

zkoumat v každém jednotlivém případě, a to individuálně, dle konkrétních skutkových okolností s přihlédnutím k povaze a složitosti věci, chování účastníků a třetích osob atp. Kárný senát právě z takové premisy vycházel. Kárně obviněný soudní exekutor sice nebyl v průběhu řízení zcela nečinný a odvolání podaná povinným a jeho manželkou sice soudu bez zbytečného odkladu postupoval, nicméně nepočínal si dostatečně pečlivě, proto mu byla podání soudem vrácena, bylo vyžadováno jejich doplnění, apod. Jakkoli lze usuzovat na obstrukční jednání povinného a jeho manželky, podávali-li proti každému rozhodnutí soudního exekutora odvolání, je tento fakt zcela bez významu, neboť do jisté míry zapříčinil tento stav sám kárně obviněný soudní exekutor, musel-li např. svá rozhodnutí opravovat, resp. rozhodovat opětovně, tedy vydávat další, což logicky s sebou přináší další možné opravné prostředky pro jejich příjemce. Na další nesporné skutečnosti, která vedla k průtahům v řízení, a to na neúplném předkládání spisového materiálu soudu, nenesou povinný ani jeho manželka žádný podíl viny. Jakkoli tedy nečinnost kárně obviněného netrvala v jednotlivých případech vymezených v časových obdobích déle než jeden rok (od 12. 11. 2009 do 13. 5. 2010, resp. 10. 5. 2010 a v období od 22. 7. 2010, resp. od 15. 9. 2010 do 29. 7. 2011), nelze přehlédnout, že se jednalo o stav opakovaný, přitom průtahy v řízení zde nebyly způsobeny toliko chováním povinného a jeho manželky, ale spočívaly a priori v ne zcela pečlivé a důsledné práci kárně obviněného. Stejně tak je třeba pohlížet na porušení zákonem stanovené povinnosti kárně obviněného soudního exekutora rozhodnout o námitce podjatosti dle ust. § 17 o. s. ř.; tato povinnost přitom soudního exekutora stíhá bez ohledu na to, zda považuje vznesené námitky za důvodné, dostačující či pouze obstrukční; povinností soudního exekutora je o každé takové námitce rozhodnout. Skutečnost, že určitý názor vyslovený nad rámec v odůvodnění rozhodnutí krajského soudu, jímž nadto byla odvolání povinného odmítnuta, kárně obviněného soudního exekutora nezavazuje, je zde zcela irelevantní. Odvolává-li se kárně obviněný na judikaturu, podle níž „*soudce nelze kárně stíhat pro chybné rozhodnutí, popř. pro nesprávný právní názor, pokud by nebylo nezprávně prokázáno, že tak soudce učinil se zřejmým úmyslem poškodit účastníky řízení*“, činí tak zcela nepřipadně; v dané věci se nejednalo o konkurenci právních názorů, ale kárně obviněný nepostupoval v intencích zákonem jednoznačně stanoveného postupu – o námitce podjatosti rozhodnout.

Podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu je kárným proviněním exekutora závažné nebo opětovné porušení jeho povinností stanovených právním předpisem anebo usnesením Komory nebo narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním. Kárným proviněním je tedy jednání popsané intenzity (závažné) či opětovné, které je buď protiprávní (porušuje povinnosti stanovené právními nebo stavovskými předpisy či usneseními Komory) nebo samo o sobě ještě nemusí být protiprávní, ale nevhodností chování narušuje důstojnost exekutorského povolání. Při hodnocení závažnosti porušení povinností je třeba vycházet ze všech okolností konkrétního případu. Závažnost porušení povinností je proto určována zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky a okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou kárně obviněného, jakož i mírou zavinění.

Kárný senát v intencích výše uvedeného shledal, že kárně obviněný porušil povinnosti stanovené mu právním, resp. stavovským předpisem, toto porušení povinností nekvalifikuje jako závažné, nicméně se jedná o stav opakovaný.

Kárné provinění dle § 116 odst. 2 exekučního řádu nevyžaduje úmyslné zavinění. Toto pravidlo platí obecně v trestním právu hmotném, konkrétně je vyjádřeno v § 13 odst. 2 trestního zákoníku z roku 2009 (dříve § 3 odst. 3 trestního zákona z roku 1961), vztahuje se však výhradně k trestní odpovědnosti za trestný čin. Exekuční řád neodkazuje při úpravě kárné odpovědnosti exekutorů na jakékoliv použití hmotněprávních ustanovení trestního zákoníku, analogie je zde též z povahy věci vyloučena (teoreticky případnou nejbližší hmotněprávní úpravou by zřejmě byl zákon o přestupcích, neboť kárné provinění je bližší přestupku

než trestnému činu). Ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb., aplikované v kárném řízení proti exekutorům, za použití § 121 odst. 1 exekučního řádu, odkazující na přiměřené použití trestního řádu v otázkách řízení, neposkytuje podklad pro řešení otázek hmotněprávních. Není tedy rozhodné, že kárně obviněný soudní exekutor nebyl veden úmyslem.

Zavinění je jakožto subjektivní stránka kárného provinění jedním z obligatorních znaků skutkové podstaty každého kárného provinění. Obecně lze v kárném či jiném disciplinárním řízení zavinění definovat jako vnitřní vztah obviněné osoby k poruše nebo ohrožení objektu kárného provinění. Zavinění může být jak úmyslné, tak i nedbalostní. Zákonné vymezení kárného provinění soudního exekutora neupravuje explicitně otázku formy zavinění. Je tedy nutno vycházet z výše konstatovaného, tj. že zavinění je obligatorním znakem každého kárného provinění, vzhledem k tomu, že zákon nijak nespécifikuje jeho formu, přichází v úvahu jak zavinění úmyslné, tak i nedbalostní. Z uvedeného se tedy podává, že kárného provinění, tj. závažného, resp. opakovaného porušení povinnosti stanovené právním předpisem, se tedy lze dopustit i z nedbalosti. Pro posouzení odpovědnosti obviněného exekutora není ani relevantní, zda se jednalo o nedbalost vědomou či nevědomou.

Na základě výše uvedených závěrů kárný senát uzavřel, že v projednávané věci došlo ke skutkům popsaným kárným žalobcem ad 1 - 4, přitom však kárný senát z předloženého spisu zjistil, že období nečinnosti kárně obviněného, tak jak je vymezil kárný žalobce v návrhu, není vymezeno zcela přesně, proto dobu nečinnosti, byť ne zcela zásadně, korigoval, a to na základě skutečností, které byly prokázány exekutorským spisem.

Co se týče skutku vymezeného v návrhu ad 5) kárný senát konstatuje, že kárně obviněný sice nepostupoval v souladu s ust. § 50b o. s. ř. nedoručil-li písemnosti právnímu zástupci povinného, nicméně toto pochybení kárně obviněného nedosahuje intenzity kárného provinění.

Při úvaze o uložení kárného opatření přihlížel kárný senát ke všem okolnostem, které během řízení vyšly najevo. Vzhledem k absenci škodlivých důsledků jednání soudního exekutora (zásah do právní sféry účastníků exekučního řízení) kárný senát uložení pokuty ve výši 10 000 Kč považoval za přiměřené, resp. pro uložení pokuty ve výši navrhané kárným žalobcem neshledal dostatečné odůvodnění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2012

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně kárného senátu